
FRYMARCZNIK (3) *sb m*

a *jasne*.

sg N frymarcznik (2). *pl N* frymarcznicy (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z tych samych przykładów).

Handlarz, przekupień zajmujący się handlem zamiennym; auctionarius BartBydg, Murm (3) : Auctionarius, ffrymarcznyk, mercator, qui res suas auget BartBydg 16b; Murm 186; Intertrimentum [...] [zkodá miedzy dwiemá ná obie łtronie/ yáko gdy łie dwa frimárcznicy zeydą á da yeden drugiemu złego á nábedzie gorłzzego álbo tákowegołz. Mqcz 173a.

MB